

Luftvejledningen

Indhold

1. Indledning	1
2. Emissionsgrænser	2
3. Imissioner (B-værdier)	2
4. Massestrømsgrænser	3

1. Indledning

[Luftvejledningen](#) indeholder en samlet beskrivelse af, hvorledes luftforurening fra virksomheder skal reguleres. Det centrale er brugen af massestrømsgrænser, emissionsgrænseværdier og B-værdier. Ud fra massestrømsgrænsen bestemmes det, om det er nødvendigt at rense den luft, der udsendes gennem et afkast. Emissionsgrænseværdierne fastsætter hvilken koncentration, der skal renses til. Endvidere findes kontrolmetoder og analysemetoder og krav til energianlæg samt krav til indretning og drift af tanke og siloer.

Luftvejledningen beskriver også, hvordan man med spredningsberegninger (OML-modellen) sikrer, at afkastet etableres i en sådan højde, at B-værdien kan overholdes.

Til luftvejledningen er der udsendt [fem supplement](#), som findes på Miljøstyrelsens hjemmeside:

1. Måling af NO_x og CO fra gas- og gasoliefyrede energianlæg med en indfyret effekt på 5-30 MW
- 2A. Grænseværdien for formaldehyd for gasmotorer
- 2B. Udsættelse af frist for overholdelse af grænseværdi for formaldehyd
3. Emissionsgrænseværdi og målemetode for Polychlorerede Bifenyler (PCB).
4. Massestrømsgrænsen for pentan for virksomheder der fremstiller produkter i ekspanderet polystyren.
5. Supplement til Luftvejledningen - Revision af afsnit 3.2.3.1 og 5.4.5

I forbindelse med indførelsen af MCP-direktivet ([the Medium Combustion Plants](#)) vil det forventeligt være nødvendigt at opdatere Luftvejledningen, idet alle fyringsanlæg ned til 1 MW reguleres efter MCP-direktivet. Flere af disse reguleres i dag efter Luftvejledningen.

2. Emissionsgrænser

Emissionsgrænseværdien er en grænseværdi for koncentration af et givet stof i det afkast, som en virksomhed udsender. Der måles over en kontrolperiode, og der måles kun, når virksomheden er i drift. Ved emissioner fra forbrændingsprocesser refereres der normalt til tør røggas ved 10 % ilt, omregnet til normaltilstanden (0 °C, 1 atm.)

Emissionsgrænseværdien er en grænseværdi for den maksimale forurening fra et bestemt afkast. Gældende emissionsgrænser for energianlæg er beskrevet i [Luftvejledningen](#), kapitel 6.

Fyringsanlæg skal opfylde grænseværdierne angivet i [Bekendtgørelsen nr. 513 af 22/05/2016 \(Store fyr bekendtgørelsen\)](#).

3. Imissioner (B-værdier)

Ved imission forstås forekomst i udendørs luft af forurenende stoffer i fast, flydende eller gasformig tilstand ved jordoverfladen - normalt i ca. 1½ meters højde.

B-værdien (bidragsværdien) er den enkelte virksomheds samlede, maksimalt tilladelige bidrag til imissionen, dvs. tilstedeværelsen af et forurenende stof i luften i virksomhedens omgivelser. En oversigt over samtlige B-værdier findes i B-værdivejledningen. B-værdien gælder uden for virksomhedens skel – uanset hvor den højeste B-værdi forekommer ifølge beregningerne.

B-værdien skal overholdes uden for virksomhedens skel uanset de emitterede mængder og uanset virksomhedens beliggenhed.

Find [B-vejledning og supplement til vejledningen](#) på Miljøstyrelsens hjemmeside.

B-værdierne overholdes ved at dimensionere skorstenen således, at en passende spredning af forureningen (emissionen) opnås. Spredningen kontrolleres ved hjælp af nomogrammer for mindre afkast eller ved hjælp af en [OML-beregning](#) (Operationel Meteorologisk Luftkvalitetsmodel) for større afkast. Overholder hver enkelt virksomhed B-værdien, forventes luftkvalitetskravene også opfyldt. Ved beregningen sammenholdes OML-beregningsresultater med B-værdierne. Se mere på [Aarhus Universitets hjemmeside](#).

4. Massestrømsgrænser

Ved massestrøm forstås den mængde stof pr. tidsenhed, som ville udgøre hele virksomhedens udledning af et givet stof eller stofklasse, såfremt der ikke blev foretaget emissionsbegrænsning. Massestrømmen fastlægges altså inden egentlige rensningsanlæg men efter procesanlæg.

Massestrømsgrænsen er en grænse for, hvornår der skal anvendes emissionsbegrænsning. Hvis massestrømmen er større end massestrømsgrænsen, og hvis emissionskoncentrationen samtidig er større end emissionsgrænseværdien, så bør der foretages rensning eller ske en omlægning af produktionen på en sådan måde, så emissionsgrænseværdien overholdes. Massestrømsgrænsen anvendes som et kriterium for, hvornår det kan være aktuelt at begrænse emissionen fra virksomheden.

Hvis massestrømmen er *større* end massestrømsgrænsen for det pågældende stof, skal emissionsgrænseværdien overholdes. Hvis emissionskoncentrationen er større end emissionsgrænseværdien, så bør der således foretages rensning eller ske en omlægning af produktionen på en sådan måde, at emissionsgrænseværdien kan overholdes. Afkastet skal etableres på en sådan måde og i en sådan højde, at B-værdien overholdes.

Læs mere i [Luftvejledningen](#).